

A 1838/hållbart

Tekijät

Arman Teimouri (L)
Jouni Ovaska (kesk.)
Kjell-Arne Ottosson (KD)
Linda Ylivainio (C)
Mikko Kinnunen (kesk.)
Mikko Kärnä (kesk.)

Käsittelijä Kestävä Pohjola -valiokunta

Jäsen ehdotus susikannan yhteishallintoon liittyvästä yhteistyöstä**Ehdotus**

Jäsenet ehdottavat, että

Pohjoismaiden neuvosto suosittaa Pohjoismaiden ministerineuvostolle,
että se edistää Suomen, Ruotsin ja Norjan susikannan yhteistä hoitoa.

että se edistää paikallisten asukkaiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä sudenmetsästyksessä.

Taustaa

Ruotsin ja Norjan susikanta on kasvanut reilusti yli biologiseen säilymiseen tarvittavan rajan. Valitettavasti maiden poliittika ei ole pysynyt mukana susikannan hallinnoinnissa tapahtuneessa kehityksessä. Perusongelmana on se, että susikantaa käsitellään kansallisin toimin kussakin maassa sen sijaan, että kanta nähtäisiin yhteisenä.

Tutkimuslaitokset, kuten SKANDULV, ja ruotsalais-norjalainen Grensevilt-hanke ovat tuoneet esille se, että yhteistyötä susikannan hoitamisessa on syytä lisätä. Suomi, Ruotsi ja Norja ovat lisäksi allekirjoittaneet Bernin sopimuksen ja sitoutuneet siinä tekemään yhteistyötä rajat ylittävissä villieläinkysymyksissä. Norja on sen vuoksi toivonut jo pitkään yhteistyön lisäämistä Norjan ja Ruotsin rajamailla liikkuvan susikantaan liittyvissä asioissa. Rajat eivät tietenkään estä susia liikkumasta. Maiden välinen raja muodostaa kuitenkin tiukan hallinnollisen rajan, joka ei huomioi susien liikkumista maasta toiseen. Tämä vaikeuttaa metsästystä ja riistanhoitoa. Lisäksi se heikentää riistanhoidon uskottavuutta, koska riistakantojen esiintymisestä kertovien mallien ei koeta vastaavan todellisuutta. Jos susikantaa voitaisiin käsitellä maiden yhteisenä kantana, riistanhoito vastaisi paremmin todellisuutta ja alueen



asukkaiden olisi helpompi hyväksyä se. Siten voitaisiin myös vähentää huomattavasti asian herättämiä konflikteja.

Tavoitteena tulee olla koko susikantaa koskevan yhteisen hoidon soveltaminen Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa. Tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä ja kannan kartoitusta, mutta lisäksi myös yhteistä metsästyshallintoa. Koska susikanta todellisuudessa on yhteinen, yhteishallinto johtaisi todennäköisesti selkeämpään kokonaiskuvaan kannan tarvitsemasta suojelun tasosta. Päätös varmistaisi myös sen, että asianomaiset maat noudattaisivat alueella yhteishallintoa puoltavia kansainvälisiä sopimuksia.

Mielestämme metsästyspäätöksiin on voitava vaikuttaa paikallisesti, jolloin voidaan hyödyntää hyvää paikallistuntemusta ja saada tukea niiltä, joita päätös ensisijaisesti koskee. Lisäksi metsästyslupia koskeva päätös on tehtävä tiiviissä vuoropuhelussa asianomaisten viranomaisten kanssa, mutta edellytyksenä on, ettei mikään maa halua kasvattaa kantaa.

EU-tuomioistuimen 10. lokakuuta 2019 tekemässä päätöksessä todetaan, että mm. Suomessa ja Ruotsissa harjoitettu metsästys täyttää kaikki EU-lainsäädännön kestävyydelle ja valvonnalle asettamat vaatimukset. Suomi, Ruotsi ja Norja voivat toimia biologisesti ja sosiaalisesti kestävästä villieläinpolitiikan edistämiseksi. Myös tämä kannustaa Suomen, Ruotsin ja Norjan välisen yhteishallinnon käyttöönottoon.

Kööpenhaminassa 27. tammikuuta 2020

Arman Teimouri (L)
Jouni Ovaska (kesk.)
Kjell-Arne Ottosson (KD)

Linda Ylivainio (C),
Mikko Kinnunen (kesk.)
Mikko Kärnä (kesk.)